Lieta Nr.1A29012817/21
ECLI:LV:RLPT:2017:1128.1A29012817.1.S

SPRIEDUMS
Latvijas Republikas vārdā
Rīgā, 2017.gada 28.novembrī

Rīgas pilsētas Latgales priekšpilsētas tiesas tiesnese L.Podoļska rakstveida procesā izskatot lietu /pers. A/, personas kods /personas kods/ (turpmāk - iesniedzējs) sūdzībā par Rīgas pašvaldības policijas (turpmāk - iestāde) 2017.gada 6.jūnija lēmumu Nr.RPP-17-2583-ls

konstatēja

2017.gada 22.aprīlī iesniedzējam sastādīts administratīvā pārkāpuma protokols-lēmums Nr.512105286 par to, ka 2017.gada 22.aprīlī plkst.08.45 novietoja stāvēšanai transportlīdzekli NISSAN, ar valsts Nr./reģistrācijas numurs/ /adrese/, vietā, kur attālums starp 920.ceļa apzīmējumu un apturēto transportlīdzekli ir mazāks par trim metriem, tādejādi neievērojot Ceļu satiksmes noteikumu 121.4.apakšpunktā noteiktās prasības, izdarot Latvijas APK 149.^{10}panta piektās daļas 6.punktā minēto administratīvo pārkāpumu, iesniedzējam uzlikts naudas sods 40 EUR apmērā.

Minēto administratīvā pārkāpuma protokolu-lēmumu iesniedzējs pārsūdzēja un ar Rīgas pašvaldības policijas 2017.gada 6.jūnija lēmumu Nr.RPP-17-2583-ls atstāts negrozīts 2017.gada 22.aprīļa administratīvā pārkāpuma protokols-lēmums Nr.512105286.

2017.gada 26.jūnijā Rīgas pilsētas Latgales priekšpilsētas tiesā saņemta iesniedzēja sūdzība par iestādes 2017.gada 6.jūnija lēmumu Nr.RPP-17-2583-ls.

Iesniedzējs sūdzībā norāda, ka no fotogrāfijām redzams, ka automašīna neatrodas starp 920,ceļa apzīmējumu (nepārtrauktā līnija), bet atrodas 2 m tālāk no ceļa apzīmējuma Nr.920, līdz ar ko konkrētajā gadījumā netika pārkāptas CSN prasības. Lūdz atcelt iestādes lēmumu, piedzīt no Rīgas pašvaldības policijas morālo kaitējumu 100 EUR apmērā.

2017.gada 21.jūlijā tiesā saņemti iestādes pilnvarotās pārstāves /pers. D/ rakstveida paskaidrojumi, kuros norādīts, ka par pierādījumiem lietā var kalpot administratīvā pārkāpuma protokols – lēmums un foto attēli, kur redzams, ka transportlīdzeklis novietots stāvēšanai pārsūdzētajā lēmumā norādītajā vietā.

No lietas materiāliem nepārprotami redzams, ka transportlīdzeklis novietots stāvēšanai uz Aviācijas ielas brauktuves pie ēkas /adrese/, kur attālums starp brauktuves nepārtraukto ceļa apzīmējuma līniju (920.ceļa apzīmējums) un apturēto transportlīdzekli ir mazāks par 3 metriem, līdz ar ko ir izdarīts administratīvais pārkāpums, par kuru Latvijas APK noteikta administratīvā atbildība.

Pie esošajiem lietas faktiskajiem apstākļiem iestāde uzskata, ka iesniedzēja izdarīto pārkāpumu nevar uzskatīt par maznozīmīgu šādu iemeslu dēļ.

Latvijas Republikas Satversmes tiesa ir atzinusi, ka satiksmes drošību apdraudoša nodarījuma kaitīgums un bīstamība izpaužas tajā apstāklī, ka persona, kuras rīcībā ir paaugstinātas bīstamības avots – transportlīdzeklis, neievēro normatīvajos aktos ietvertos CSN vai transportlīdzekļa ekspluatācijas noteikumus un rezultātā tiek nodarīts kaitējums cilvēka dzīvībai, veselībai, kā arī sabiedrības drošībai. Saskaņā ar Ceļu satiksmes likuma 19.panta ceturto daļu katram ceļu satiksmes dalībniekam ir tiesības uzskatīt, ka arī citas personas ceļu satiksmes norisē izpildīs noteiktās prasības (*Latvijas Republikas Satversmes tiesas 2011.gada 11.janvāra spriedums lietā Nr.2010-40-03 9.2*). Viena no galvenajām tiesību normas pazīmēm ir tā, ka tiesību norma satur obligātus priekšrakstus jeb vispārsaistošu regulējumu. Ar tiesību normu palīdzību, ievērojot taisnīguma un vienlīdzības principus, valsts panāk gan jau radušās, gan potenciālas interešu konflikta situācijas atrisinājumu *(Latvijas Republikas Satversmes tiesas 1999.gada 9.jūlija spriedums lietā Nr.04-03(99)*).

Iestāde konstatē, ka konkrētajā gadījumā Latvijas APK 21.pants nav piemērojams, jo apstāšanās un stāvēšanas noteikumu pārkāpšanas konstatēšana un vainīgo personu obligāta sodīšana ir nepieciešama, lai nodrošinātu kārtību ceļu satiksmē un vienveidīgu tiesību normu piemērošanu lietās, kurās personām tiek noteikta administratīvā atbildība par apstāšanās un stāvēšanas noteikumu pārkāpšanu. Turklāt pastāv tiesiskais regulējums, kas uzliek par pienākumu sodīt visas personas, kas ir izdarījušas minēto pārkāpumu, lai panāktu vienlīdzīgu attieksmi pret visām personām un taisnīguma ievērošanu, piemērojot administratīvos sodus.

Latvijas Republikas Augstākās tiesas Senāts 2009.gada 12.februāra spriedumā lietā Nr.SKA-15/2009 ir atzinis, ka administratīvais pārkāpums ir atzīstams par maznozīmīgu, ja ņemot vērā konkrētās lietas apstākļus (tostarp izdarītā administratīvā pārkāpuma raksturu un citus lietā būtiskus apstākļus), administratīvā soda uzlikšana par izdarīto pārkāpumu nebūtu lietderīga. Citiem vārdiem, izdarītais pārkāpums ir tik nebūtisks, ka par to pārkāpējam nav nepieciešams uzlikt sodu, bet ir pietiekami izteikt mutvārdu aizrādījumu, kas ir preventīvs (audzinoša rakstura) līdzeklis, kas vērsts uz to, lai persona, kas izdarījusi administratīvos pārkāpumu, saprast savas uzvedības prettiesiskumu un turpmāk to nepieļautu (*Latvijas Republikas Augstākās tiesas Senāta 2009.gada 12.februāra spriedums lietās Nr.SKA-15/2009*).

Lai atzītu pārkāpumu par maznozīmīgu saskaņā ar Latvijas APK 21.pantu, nepieciešams konstatēt tādus konkrētajai lietai raksturīgus apstākļus, kuri gan neizslēdz administratīvā pārkāpuma esību (sastāvu), bet kuru dēļ jebkāda soda piemērošana attiecīgajā situācijā būtu pārmērīga vai neadekvāta. Konkrētajā gadījumā iesniedzēja rīcībā nav konstatējamas Latvijas APK 33.panta pazīmes.

Ņemot vērā iepriekš minēto, iestāde uzskata, ka atzīt pārkāpumu par maznozīmīgu pie konkrētā lietā esošiem apstākļiem, būtu pretrunā ar Latvijas APK 22.pantu.

Iestāde ir novērtējusi visus pierādījumus saskaņā ar Latvijas APK 244.pantu, proti, novērtējusi pierādījumus pēc savas iekšējās pārliecības, kas pamatota uz vispusīgi, pilnīgi un objektīvi izpētītiem visiem lietas apstākļiem to kopumā, pēc likuma un tiesiskās apziņas. Turklāt, kā atzīts administratīvo tiesu praksē, gan tiesas, gan iestādes pienākums ir uzklausīt privātpersonas apsvērumus, bet nav pienākums detalizēti atrunāt jebkura izvirzītā argumenta pamatotību (*Latvijas Republikas Augstākās tiesas Senāta Administratīvo lietu departamenta 2005.gada 11.oktobra lēmuma lietā Nr.SKA-292 14.punkts*).

Lūdz tiesu noraidīt sūdzību par iestādes lēmumu.

Ar 2017.gada 28.jūnija Rīgas pilsētas Latgales priekšpilsētas tiesas tiesneses lēmumu pieņemta iesniedzēja sūdzība. Līdz tiesas noteiktajam termiņam - 2017.gada 31.jūlijam no lietas dalībniekiem nav saņemti lūgumi izskatīt lietu tiesas sēdē, nav pieteikts noraidījums tiesnesim, nav saņemti lietas dalībnieku lūgumi.

Administratīvā pārkāpuma lietā pieņemtā lēmuma pārsūdzēšanas un sūdzību izskatīšanas kārtību rajona (pilsētas) tiesā regulē Latvijas APK normas un tieši divdesmit trešā „a" nodaļa.

Saskaņā ar Latvijas APK 289.^{6}panta septīto daļu tiesa izskatot administratīvā pārkāpuma lietu izlemj šādus jautājumus:

1. vai ir noticis administratīvais pārkāpums;
2. vai persona, kuru sauc pie administratīvās atbildības, ir vainīga šā administratīvā pārkāpuma izdarīšanā;
3. vai persona ir sodāma par šo administratīvo pārkāpumu;
4. vai ir apstākļi, kas pastiprina vai mīkstina atbildību;
5. kāds administratīvais sods piemērojams personai;
6. vai apmierināms pieteikums par zaudējumu atlīdzību, kam par labu un kādā apmērā tas piedzenams;
7. kā rīkoties ar lietiskajiem pierādījumiem un citām administratīvā pārkāpuma lietvedības laikā izņemtajām lietām, mantām un piemēroto garantijas naudu.

Izvērtējot sūdzībā norādītos argumentus, iestādes 2017.gada 6.jūnija lēmuma Nr.RPP-17-2583-ls pamatojumu un lietas materiālus, tiesnese atzīst, ka nav pamata iesniedzēja saukšanai pie administratīvās atbildības

Saskaņā ar CSL 19.panta pirmo daļu ceļu satiksmes dalībniekiem ir jāizpilda šā likuma, Ceļu satiksmes noteikumu un citu normatīvo aktu prasības, kas nosaka ceļu satiksmes dalībnieku pienākumus; jāizpilda policijas darbinieku un to personu norādījumi, kuras pilnvarotas regulēt satiksmi, kā arī jāievēro luksoforu signālu, ceļa zīmju un ceļa apzīmējumu prasības.

Atbilstoši Ministru kabineta 2015.gada 2.jūnija noteikumu Nr.279 "Ceļu satiksmes noteikumi" 121.4.punktam (redakcijā 01.01.2016.-31.08.2017) aizliegts apstāties un stāvēt vietās, kur attālums starp brauktuves nepārtraukto ceļa apzīmējuma līniju, sadalošo joslu vai pretējo brauktuves malu un apturētu transportlīdzekli ir mazāks par 3 m.

Saskaņā ar Latvijas APK 8.panta pirmo daļu persona, kura ir izdarījusi administratīvo pārkāpumu, ir atbildīga saskaņā ar likumu, kas ir spēkā pārkāpuma izdarīšanas laika un vietā.

Latvijas APK 149.^{10}panta piektās daļas 6.punktā noteikts, ka par stāvēšanu vietās, kur attālums starp brauktuves nepārtraukto ceļa apzīmējuma līniju, sadalošo joslu vai pretējo brauktuves malu un apturētu transportlīdzekli ir mazāks par trim metriem uzliek naudas sodu transportlīdzekļa vadītājam četrdesmit *euro* apmērā.

Kā to paredz Latvijas APK 243.panta pirmā daļa, pierādījumi administratīvā pārkāpuma lietā ir jebkuras šajā kodeksā paredzētajā kārtībā iegūtas un noteiktā procesuālajā formā nostiprinātas ziņas par faktiem, kurus administratīvā pārkāpuma lietvedībā iesaistītās personas savas kompetences ietvaros izmanto, lai pierādītu administratīvā pārkāpuma esamību vai neesamību un noskaidrotu citus apstākļus, kam ir nozīme lietas pareizā izlemšanā. Latvijas APK 243.panta piektā daļa nosaka, ka administratīvā pārkāpuma lietvedībā iesaistītās personas kā pierādījumus var izmantot tikai ticamas, attiecināmas un pieļaujamas ziņas par faktiem. Turklāt atbilstoši minētā panta astotajai daļai, to, cik ticamas ir pierādīšanā izmantojamās ziņas par faktiem, izvērtē, aplūkojot visus administratīvā pārkāpuma lietvedības laikā iegūtos faktus vai ziņas par faktiem kopumā un savstarpējā sakarībā.

Saskaņā ar Latvijas APK 244.pantu institūcija (amatpersona) pierādījumus novērtē pēc savas iekšējās pārliecības, kas pamatota uz vispusīgi, pilnīgi un objektīvi izpētītiem visiem lietas apstākļiem to kopumā, pēc likuma un tiesiskās apziņas.

Latvijas APK 289.^{6}panta piektā un sestā daļa nosaka, ka tiesa tieši pārbauda pierādījumus lietā. Tiesa nav tiesīga pēc savas iniciatīvas iegūt pierādījumus un tos pārbaudīt.

Vienīgi tiesa var noteikt, kuri pierādījumi ir nozīmīgi lietā būtisku faktu vai apstākļu noskaidrošanai. Tiesa var ņemt vērā arī, vai pierādījumi lietā ir pietiekami, kā arī vai citi pierādījumi nav lieki un nevajadzīgi apgrūtinoši lietas izskatīšanai. Tas vien, ka procesa dalībnieka un tiesas viedokļi par lietas izspriešanai nepieciešamajiem pierādījumiem atšķiras, nevar būt par pamatu secinājumam, ka tiesa nav pilnīgi, vispusīgi un objektīvi izvērtējusi lietā esošos pierādījums (*Augstākās tiesas Senāta Administratīvo lietu departamenta 2007.gada 24.maija spriedums lietā Nr.SKA-219/2007 11.apakšpunkts*).

Izvērtējot administratīvā pārkāpuma protokolu, lietas materiālos esošās fotogrāfijas, administratīvā pārkāpuma vietas skatu, kas pieejams https://www.google.lv/maps/place/Avi%C4%81cijas+iela+10,+Latgales+priek%C5%A1pils%C4%93ta,+R%C4%ABga,+LV-1063/@56.9013476,24.2056358,3a,75y,272.56h,97.74t/data=!3m6!1e1!3m4!1smEGlaVw3hL_eBrhlIExEqZg!2e0!7i13312!8i6656!4m5!3m4!1s0x46eed26abbec8205:0xb3aec116c431e505!8m2!3d56.9010142!4d24.204551 kopsakarā ar pārējiem lietas materiāliem nepārprotami secināms, ka administratīvā pārkāpuma protokolā norādītajā laikā un vietā iesniedzēja transportlīdzeklis nebija novietots stāvēšanai vietā, kur attālums starp brauktuves nepārtraukto ceļa apzīmējuma līniju apturētu transportlīdzekli ir mazāks par 3 m.

No lietas materiālos esošajām fotogrāfijām redzams, ka iesniedzēja transportlīdzeklis neatrodas vietā, kur ir nepārtrauktais ceļa apzīmējums Nr.920.

Vērtējot CSN 121.4.apakšpunktu, tiesnese nevar piekrist iestādes izmantotajai gramatiskajai tulkošanas metodei un fotoattēlos redzamajai mērīšanas metodei.

Vērtējot CSN 121.apakšpunktā noteiktās prasības pēc loģikas saprotams, ka attālums mērāms perpendikulāri starp paralēli novietotu transportlīdzekli un nepārtraukto ceļa apzīmējuma līniju, nevis tā kā tas fiksēts izskatāmā lietā.

Saskaņā ar Latvijas APK 7.panta pirmo un otro daļu, nevienam nevar piemērot ietekmēšanas līdzekli par administratīvo pārkāpumu citādi kā uz likuma pamata un likumā noteiktajā kārtībā. Lietvedība par administratīvajiem pārkāpumiem veicama, stingri ievērojot likumību.

Atbilstoši Latvijas APK 239.panta 1.punktam lietvedību administratīvā pārkāpuma lietā nevar iesākt, bet iesāktā lietvedība jāizbeidz, ja nav bijis notikuma vai tajā nav administratīvā pārkāpuma sastāva.

Latvijas APK 289.^{12}panta otrā daļa nosaka, ka rajona (pilsētas) tiesa izskatot sūdzību vai protestu administratīvā pārkāpuma lietā taisa vienu no šādiem spriedumiem:

1. atstāj lēmumu negrozītu, bet sūdzību vai protestu noraida;
2. atceļ lēmumu un izbeidz lietu;
3. atceļ lēmumu un taisa spriedumu, ar kuru konstatē personas vainu administratīvā pārkāpuma izdarīšanā, un uzliek sodu;
4. groza soda mēru ietvaros, kas paredzēti normatīvajā aktā par atbildību par administratīvo pārkāpumu.

Šādos apstākļos tiesnese atzīst, ka iesniedzēja sūdzība un tajā minētie apgalvojumi ir pamatoti, līdz ar to sūdzība ir apmierināma, bet iestādes 2017.gada 6.jūnija lēmums Nr.RPP-17-2583-ls ir atceļams.

Papildus tiesnese norāda, ka administratīvo pārkāpumu lietas tiek izskatītās saskaņā ar Latvijas Administratīvo pārkāpumu kodeksu, nevis Administratīvo pārkāpumu likumu un jautājums par morālā kaitējuma atlīdzināšanu risināms civiltiesiskā kārtībā.

Pamatojoties uz minēto un saskaņā ar Latvijas APK 1.pantu, 1.panta pirmo un otro daļu, 8.pantu, 9.pantu, 239.panta 1.punktu, 243.pantu, 244.pantu, 289.^{6}pantu, 289.^{12}panta otrās daļas 2.punktu, 289.^{13}pantu, 289.^{17}pantu, 289.^{18}pantu tiesnese

nosprieda

apmierināt /pers. A/, personas kods /personas kods/ sūdzību par Rīgas pašvaldības policijas 2017.gada 6.jūnija lēmumu Nr.RPP-17-2583-ls.
Atcelt 2017.gada 6.jūnija lēmumu Nr.RPP-17-2583-ls un izbeigt lietu par /pers. A/, personas kods /personas kods/ saukšanu pie administratīvās atbildības pēc Latvijas APK 149.^{10}panta piektās daļas 6.punkta.
Spriedumu var pārsūdzēt Rīgas apgabaltiesā 10 (desmit) darba dienu laikā no tā pieejamības dienas tiesas kancelejā, apelācijas sūdzību iesniedzot Rīgas pilsētas Latgales priekšpilsētas tiesā.

Tiesnese L.Podoļska